

Наблюда

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСНИКЪ

Отговоренъ редакторъ и Администраторъ: А. Митовъ.

 Вѣстника ще излиза всѣка Срѣда. — Цѣната му е 1 левъ за три мѣсяци. Всичко което се отнася до вѣстника, особено пари и интересенъ материалъ, да се адресира до Администрацията въ Плѣвенъ, чрѣзъ прѣпоръжани писма. Обявления се публикуватъ по споразумѣніе.

Единъ брой 10 ст.

АМЕРИКАНСКИ ЛОЗИ: ВКОРѣнени, облагородени и гладки. Цѣнорасписъ бесплатно. Адресъ: Ст. Д. Коларовъ и С-ie, Плѣвенъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Плѣвенското женско Домакинско училище подъ рѣководството на г-жа Иванка С. Петрова извѣщава на инвеститорите, че приемането на ученичките въ това училище ще трае до 1-й идуций м. Октомврий. Училищната такса е 40 лѣва годишно. Исплащане по споразумѣніе. Птиематъ се за ученички свѣршилиятѣ IV-то с. дѣление.

Записването на ученичките става въ домътъ на г-жа Гетова VIII-й кварталъ, която дава и повѣчeto подробности.

Четирагодишното сѫществуване на това училище е най-добрата му гаранция.

1—2

Отъ Управлението.

Законитѣ и правосѫдието.

(Продължение отъ брой 5).

Въ послѣднитѣ два броя, изложихме произвѣлитѣ и беззаконията на Плѣвенските сѫдии отъ окр. сѫдъ и на прѣвилегированите отъ тѣхъ адвокати разбойници: Кръстановъ и Желѣзаровъ, по обявяване въ ликвидация и бѣрзо и насилиенно заграбване на Д-во «Истокъ», чрѣзъ срѣзване на касситѣ и входнитѣ врати на зданието. Причинитѣ на това бѣрзание и на разбойнически имъ подвизи, изложихме, че бѣше цѣльта имъ да турятъ ржка на около 1600 акций отъ Д-во «Нива» на което тѣ сѫ ликвидатори и което сѫщо по единъ чисто-разбойнически начинъ обявиха въ несъстоятелностъ, та че и банкрутство, и които акции, Д-во «Истокъ» бѣ искупило отъ разни лица до 31 Дек. 1900 г., но на 3 Януарий т. г. управ. съвѣтъ и други нѣколко лица, покупиха отъ него

съ записи, за да го предпазятъ (Д-то) отъ евентуални загуби и отъ основателно обвинение, че сѫ уврѣдили интересите му. Както казахме, плана бѣше да се продаджатъ тѣзи акции на публиченъ търгъ и да се искупятъ отъ ликвидаторите и вдъхновителите имъ, съ ничтожна цѣна въ тази криза, а слѣдъ това, за разницата или загубата отъ стойността имъ, щѣха да сѫдятъ управ. съвѣтъ, а съ самитѣ акций мисляха да диктуватъ положение въ събранията на Д-во «Нива», понеже насилиствената му несъстоятелност много скоро ще падне и тѣ го чувствоватъ и виждатъ това, но нематъ подкрѣпа отъ кредиторите и акционерите. А щѣха тѣ да се закрѣнатъ съ гъмелятъ въ Д-во «Нива», ако бѣха ударили на ржка тѣзи акции, по тоя начинъ: Д-во «Нива» има 5000 акции, отъ които въ передовни дѣлъници има до 2000 акции, които немогатъ да участвоватъ въ събрания по чл. 40 отъ устава. Въ досегашний управ. съвѣтъ има 500 акции и сега купенитѣ 1507 — всичко около 2000 и въ пълноправни акционери съ разни мѣстожителства има до 1000 акции. Тѣй щото, на събрание могатъ да се представятъ най-много до 3000 акции, но и то съмнително. Слѣдователно тоя, който би притежавалъ или ималъ на страната си около 1500 акции, всякоѣ ще диктува положение и ще дава направление на работите. Това гоняха и голитѣ синдици на «Нива» и ликвидатори на «Истокъ», Кръстановъ и Желѣзаровъ, както и вдъхновителите имъ, а именно, съ завладѣванието на акциите, притежавани отъ «Истокъ», къмъ края на м. г. да постигнатъ двѣ цѣли: 1) Да ги продаджатъ на търгъ, като имотъ и да ги ударятъ по ничтожни цѣни, а за недоимъка да осаждатъ управ. съвѣтъ и да го унищожатъ морално и материално; 2) Да могатъ съ гласовете на тѣзи акции да образуватъ болшинство и да се избѣратъ и за ликвидатори въ «Нива» или членове на управ. съвѣтъ слѣдъ неминуемий конкордатъ или исплащанието на скромний Дружественъ дѣлъ, състоящъ се всичко отъ 31,502 лева. Отъ всички тѣзи проектирани комбинации, тѣ щѣха да спѣчелатъ непрѣменно: 1) Голѣмо материално състояние отъ ниско искупуване на акциите; 5) Осигоряваха си

за 10—15 год. доходни места въ тъзи дъвъ Д-ва, като ликвидатори, синдици или управители; 3) Щъха да запазят както Българ. Нар. Банка тъй и беззаконнодействуещите съдии отъ окр. съдъ, отъ изискване причинениетъ връди и загуби на Д-во «Нива», съ умишлено заведен фиктивен искъ отъ 371,000 л. противъ него и незаконно допустнатото обесечение на този искъ, което послужи за мотивъ да се обяви то въ несъстоятелност; 4) Щъха да упростятъ на Банката 22,500 лева, за които е заявенъ настъпенъ искъ, но съдътъ го е запръстил и му не е далъ никакъвъ ходъ отъ 25 Февруарий т. г. до сега. Макаръ банката и да оттегли отдавна своя фиктивен искъ отъ 371,000 л., обаче дългото е прѣкратено за нейния искъ, а не и за настъпния. Този макаръ и да е забравенъ, но рано или късно ще види бѣль свѣтъ, вопреки желанието на антикаджията Аврамова. 5) Щъха да запазятъ себѣ си отъ отговорност, за гдѣто опростиха на банката около 6000 лева дружествени пари отъ право за водѣние на дългото № 3/901, по което банката си оттегли искътъ; 6) Щъха да се запазятъ отъ материална отговорност по похарченитъ около 1000 лева пари, отъ капитала на Д-во «Нива», за марки и призовки по встѫпление безъ нужда като трети лица, по всички банкови дѣла, — сумми, които законно трѣбва и ще трѣбва лично да понескатъ. 7) Щъха да се утвѣрдятъ и материално подобрятъ, а тъй също щъха да възнаградятъ достойно и вдъхновителитъ си съгласно проектиранитъ планове, за да ги запазятъ послѣднитъ отъ отговорност за фалшивия рапортъ данъ отъ тѣхъ по несъстоятелността на Д-во «Нива», който послужи за основа, — макаръ и незаконна — на Плѣв. окр. съдъ, за арестование управ. съвѣтъ на «Нива», само за удовлетворение на животинскитъ си страсти и злоба и 8) Покрай постигане на много още други проекти и пожелания, щъха да уничтожатъ управ. съвѣти на дъвътъ Д-ва материално, съ разни искове за врѣди и загуби, които щъха да кроятъ секундневно, а съдътъ да ги присъждатъ съ готовностъ.

Обаче, за нещастие на кроежитъ и идеалитъ имъ, управ. съвѣтъ на «Истокъ», като че прѣдвидѣлъ плановетъ имъ отдавна, та още на 3 Януари т. г. рѣшилъ и распродалъ тѣзи акции, съ цѣль щото при възможни загуби, които би прѣтърпѣли акциитъ на «Нива», при ликвидацията му, тѣзи загуби да ги понескатъ купувачите, а не Д-то. Дали тогава сѫ предчувствували плановетъ на противниците си, та сѫ ги лишили отъ толкова очакваната имъ плячка, и да не казватъ никому до сега, ами ги сюрпризираха съ тѣзи «сапунени мехури», които отдалече изглеждаха за мѣшоци съ злато, ний незнамъ, но фактъ е, че надѣждите имъ сѫ вече окончателно и безвъзвратно разбити. Кредиторитъ на Д-во «Нива» по силата на чл. 686 отъ Търгов. законъ, ще изринатъ синдицитъ: Къстанова и Желѣзарова много скоро, а и слѣдъ тоа, като стане конкордатъ или издѣлжение на дъл-

говетъ, Д-во «Нива» ще се управлява отъ тѣзи, които иматъ или представляватъ поне 1500—2000 акций, а не отъ тѣзи батакчий синдици, които и гащите си сѫ отчуждили върху жените си, търгуватъ съ послѣдните, всякакви вагабонтуци правятъ и хорските работи отишлите ужъ да оправятъ, а тѣ ги забатачватъ. Тогава ще имъ потърсятъ смѣтка и за изброените волности и мошенничество, а сигорни сме, че България ще имъ биде тѣсна, защото и Матевъ ще биде до тогава въ магарешкий рай, та нема да убива хората по участъците и затворитъ.

Ликвидирането на Д-во «Истокъ» отъ събрание не свикано по законний редъ, непредставлявало нуждний капиталъ, недаване ходъ на жалбата противъ това събрание, завладѣвание на Д-то самоуправно и произволно, прѣди влизане на рѣшението въ законна сила и обнародование на прѣкращението, и то чрѣзъ строшване на вратите и каситъ, — всичко това съставлява дѣйствия произволни и разбойнически, но съдътъ и ликвидаторитъ бѣха заслѣпени отъ желанието, да турятъ ржка на акциитъ, та да си запазятъ кожата отъ кѣмъ Д-во «Нива». Обаче, когато тази имъ мечта се осути съ намѣреното положение, тогава тѣхното пъкъ положение стана по лошее отъ губернаторско. Освѣнъ, че златнитъ надѣжди се усоетиха, но и бѫджетото имъ се застрашава отъ послѣдствията на извѣршените волности и прѣстѣплени.

Станаха нѣколко съвѣщания тѣзи дни между ликвидаторитъ: Къстановъ и Желѣзаровъ отъ една страна и съдииитъ: Аврамова, Георгиевци и Матевъ отъ друга, и се дойде до заключение щото ликвидаторитъ да упражнѣтъ своята изобретателностъ тѣй, както при обявяванието въ несъстоятелностъ на Д-во «Нива», а именно: да даджтъ единъ рапортъ, съ който да скроятъ нѣколко обвинения противъ управителниятъ съвѣтъ на Д-во «Истокъ», а прокурора Матевъ ще прѣдложи на съд. слѣдователъ да арестова всичкитъ, да имъ опрѣдѣли по 100,000 лева гаранция, каквато немогатъ представи и окр. съдъ ще имъ оставя безъ послѣдствие всички жалби, които подаджтъ, и по тоя начинъ ще имъ платятъ жестоко, за гдѣто имъ усоетили плановетъ. «Азъ сѫжелявамъ, че се лишихъ отъ услугливий слѣдователъ, Грабчева, казаль Матевъ, но надѣвамъ се и даже расчитамъ, че и отъ замѣстника му, ще направя едно удобно орждие. За постигане на плановетъ си, азъ нема да се спрѣдѣ нищо. Апелативнитъ съдъ сѫ ме слушали до сега и пакъ ще ме слушатъ, а и въ Министерството на правосѫдието съмъ поставенъ добре. При такова положение на работата, каквото засвиря на слѣдователя, това ще играе. Азъ немога да тѣрпя подвѣдомственни чиновници съ особено мнение и независимо положение. Ще видите Вия скоро, кой е Пеню Матевъ.... Тѣзи вагабонти ще ги уничтожатъ морално, материално и физически. Дерзайте и на мене расчетайте....»

Договора се склучи и работата се започна.

Синдицитъ на Д-во «Нива» и ликвидатори на «Истокъ», Д. Желъзаровъ и Н. Кърстановъ, съставиха единъ обширенъ рапортъ, въ който изляха всичката си изобретателност по исковаване на несъществуващи прѣстъпления, които отдаватъ на управителни и провѣрителни съвѣти на Д-во «Истокъ», и искатъ отъ прокурора Матева, едва ли не избѣсвилието имъ, защото за да предпазятъ Д-то отъ възможни загуби, изложили себѣ си на рисъ съ искупуване на извѣстните акции, та съ това си дѣйствие усоетили волно или неволно плановете имъ, за излапване на сѫщите акции, които иматъ магическа сила, че съ гласовете имъ, при събранията на Д-во «Нива», можаха да узаконятъ всичките си беззакония и да се утвърдятъ на вѣчни врѣмена за управители и ликвидатори.

Прочее, колкото тѣ сѫ нахални, безочливи и глупави, толкова по нахаленъ, безочливъ и глупавъ е рапорта имъ до прокурора, въ който формално не се оплакватъ за липсованиято на акциите и начинътъ на распродажбата имъ, а излагатъ че готови пари въ брой заграбили съ записи и заповѣдватъ, — а не искатъ, — на прокурора, да прѣдаде управ. и провѣр. съвѣти, на сѫдъ и да ги сѫди по чл. чл. 349 ал. 2, 356, 374 и 376 ал. 1 отъ наказателни законъ, и чл. 234 ал. I отъ тѣрговски законъ. А знаете ли защо тоя рапортъ е по-глупавъ, безочливъ и нахаленъ отъ колкото авторитетъ му? Защото чл. 349 се отнася до «злоупотребление на довѣрие», а ликвидаторите не сѫ довѣрявали плановете си на съвѣта прѣди 3 Ян. 1901 г. та да се счита, че послѣдния е нарушилъ довѣрието имъ, съ отчуждение на акциите, въ полза на Д-то, а въ врѣда на тѣхните планове; чл. 356 се отнася до чиновници, които засвидѣтелствоватъ невѣрни прѣписи и прѣводи отъ документи; чл. 374 и 376 се отнасятъ до измамливите и непредпазливи банкрuti, а чл. 234 п. 1 отъ тѣр. законъ за невѣрности при зарегистриране на Д-та. Както виждате, съ бѣли конци е скърпено това обвинение, но то е достатъчно за единъ прокуроръ, като Матева и сѫдий като: Аврамова, Рашо Георгиевъ и К-о. Потрѣбенъ е само единъ нископълзящъ и безгрѣбначенъ слѣдователъ, като Андрей Грабчевъ. Ще го намѣрятъ ли въ лицето на замѣстника му, ний незнаемъ, защото е новъ та не е се още отличилъ, а и мнозина го хвалятъ, че билъ добросъвѣтенъ, обаче ний ще видимъ и ще си кажемъ своеувѣрѣменно присѫдата. «Наблюдателъ» наблюдава, никого не клѣвети, никого неправилно нехвали и никому се не кланя. Факта си е фактъ, че въ България много разбойници сѫ напустили горитѣ, станали сѫ сѫдий, прокурори и адвокати и биятѣ, обиратѣ, трошатѣ, фалшифициратѣ, прѣстъпления кроятѣ и присѫди противъ правите издаватѣ, а по партизански съображенія подкрѣпления и отъ горѣ намиратѣ.

Кой сѫдия може да пише въ едно рѣшеніе: „че който исполнява точните постановления на зако-

ните, сѫ това обнаружава прѣстъпните си замисли“, ако не тоя, който е фактически разбойникъ? А, че хората, за които пишемъ, които незачитатъ законите, които биятѣ, обиратѣ, грабятѣ, крадатѣ, прѣстъпления кроятѣ и хора уничтожаватѣ, сѫ разбойници, ний **доказахме, доказваме и ще докажемъ.**

(Слѣдва).

Анархия и Правосѫдие.

(Продължение отъ брой 5).

Прѣди 3 — 4 години сѫ биле осуждени на смъртно наказание за убийство: Крѣстю Начовъ, Върбанъ Крѣстевъ, Марко Петровъ и Пело Танчовъ отъ с. Хубавени. До осуждането имъ, дѣлото прѣдъ Плѣвенски Окр. Сѫдъ е било отлагано петъ пъти, засѣданията сѫ ставали въ село, понеже е далече 60—70 километра, та има добри пътни и дневни отъ една страна, а отъ друга — обвиняемите сѫ биле на свобода и чрѣзъ миситина адвокатъ Крѣстевъ, сѫ плащали особенни пътни и дневни за всяко отлагане. Понеже не сѫ искали да броятъ една грамадна сумма, която имъ е прѣдлагана чрѣзъ Крѣстевъ, шестото засѣдане е станало въ Плѣвенъ и произнесена е била смъртна присѫда. На втори денъ отъ осуждането имъ, адвоката Крѣстевъ дохожда въ затвора на посещение и имъ казва: «нали ви казвахъ, че пари искатъ хората. Нека сега да умрете, та да видимъ какво ще Ви помогнатъ заровените ви пари. Но не е минало. Ако сте рѣшени да давате ще нагласимъ което трѣба прѣдъ апелацията». . . . Разбрали сѫ и обѣщали да даватъ, че инакъ има въже. . . . Какво е правено прѣдъ Апел. Сѫдъ, не искали да излагаме за сега, защото подробнотѣ сѫ много и сложни и ще съставляватъ интересенъ материалъ въ особенна брошюра. Важното сега за сега е, че за да се постигне оправдането, бѣркали ли сѫ двама свидѣтели: Юранъ Димитровъ и Пело Павловъ, които изобличавали подсѫдимите. Имало въ затвора единъ арестованъ, по друго дѣло, който си излѣжава и скоро щѣль да си излѣзи. Името му било Цвѣтко Павловъ черкезки отъ с. Блѣсничево. Той се обѣща да прѣмехне свидѣтелите и да приготви други лѣжливи свидѣтели, но искалъ пари за да свѣрши тѣзи работи. Условили сѫ за 5000 лева, за които му издали полица. Той я зашилъ въ антерията си, но нѣкой си потказалъ на писара на затвора и той намѣрилъ и взелъ полицата. Тогавашниятъ директоръ на затвора, като разбралъ цѣльта, взелъ имъ 60 лева, да потули работата, но писара съобщилъ скоро на прокурора Пеню Матевъ и той дешелъ въ затвора, взелъ полицата, изучилъ историята за издаванието ѝ, но обѣща при затворени врати, че ще я пази и нема да донася на Апел. Сѫдъ за тѣхните планове и стрѣмления, че кога се оправдаятъ, ако сѫ хора признателни, да призна-

ватъ. И дѣйствително той си устоялъ на думата. Цвѣтко Павловъ сѫщо испълнилъ ангажимента си. Намѣрилъ „хазэръ шаити“ за прѣдъ Аппел. Сѫдъ, дѣлъто се отлагало и тамо бѣ пжти, пазили въ предвѣчерието на едно засѣданіе на три параходи, чрѣзъ поставени хора, свидѣтеля Юрданъ Димитровъ да го убиятъ и хвѣрлятъ въ дунава, но не успѣли, защото той предвидѣлъ капана, та миналъ прѣдъ Ловечъ — Свищовъ — Руссе по сухо. Отложили пакъ дѣлото. Свидѣтеля Пело Павловъ билъ убитъ въ воденицата си, а Юрданъ Димитровъ, които се прѣсѣлилъ писаръ въ едно Вратчанско село, сѫщо билъ убитъ въ стаята си отъ неизвѣстни хора. Новината дошла до въ затвора и настанало тѣржество. Упражнили се още извѣстни усилия, комбинации и договори и послѣдвали оправдателна присъда за първите трима, а четвъртий взелъ вината върху си и останалъ до животъ да исплаща чужди грѣхове. Слѣдъ оправданието на тримата души, които именно сѫ издателитѣ на безпаричната полица за описаната цѣль, прокурора *Петър Матевъ* написа едно любезно писмо до кмета на село Хубавени, да му се представятъ: Кръстю Начевъ, Вѣрбанъ Кръстевъ, Марко Петровъ и Цвѣтко Павловъ, защото ималъ да имъ съобщи нѣщо (а въ сѫщностъ да имъ види признательността за услугата). Вмѣсто на Цвѣтко Павловъ отъ Блѣсничево, съобщили на Цвѣтко Павловъ отъ с. Хубавени, а вмѣсто тоя, явилъ се синъ му Павелъ Цвѣтковъ. Слѣдъ извѣстни любезности, прокурора като разбралъ че това лице не е онова, което му трѣбва, задължилъ го да яви на Кръстя Начевъ и другаритѣ му, да викатъ Цв. Павловъ отъ Блѣсничево и да се явятъ изѣдно. Това се испълнило. Поприказвали си любезно при закрити врата и полицата била прѣдадена на притежателя й Цвѣтко Павловъ отъ Блѣсничево, който достойно испълнилъ ролята си и после си взелъ суммата по тая полица.

Въпросъ се явява: какъвъ интересъ е ималъ прокурора Матевъ, да укрива 1—2 години полицата, издадена съ прѣстъпна цѣль и да имъ я повръща слѣдъ оправданието на лицата; убийството на свидѣтелитѣ по това дѣло не е раскрито и никакви мѣрки за раскриванието му не сѫ взимани отъ компетентният прокуроръ Матевъ, още повече, че той е знаялъ отъ кого сѫ е застрашавалъ живота на тѣзи доблестни граждани, на които по-рано е било прѣдлагано възнаграждение да си измѣнятъ показанията, но тѣ не сѫ приели?

Историята на този процесъ е, че най-напрѣдъ Цоко Вутовъ отъ Хубавени убилъ съдружника на воденицата си: Тодъръ Бѣрдара, съ помошта на Пело Павловъ. Видѣло ги едно момче, но Цоко го прибрали за слуга да не казва, обаче на скоро и то умрѣло. Кмета Нино Георгиевъ убилъ пѣкъ Цоко Вутовъ съ помощта на Кр. Начевъ, Пело Тончевъ и др. за гдѣто се карали за 1200 л. укрити пари отъ десятъцитетѣ. И двѣтѣ убийства прѣкрилъ старшията Мар. Диковъ, срѣщу извѣстно

количества златни лири. Слѣдъ врѣме Кр. Начевъ устроилъ убийството и на кмета Нино Георгиевъ, когото застрѣляли. По това именно убийство ги арестовали. Сѫдъ Слѣдователъ М. А. М-въ, нанесалъ ужастни истезания на 8—10 души арестовани, чрѣзъ старшият стражаръ Нако Доновъ отъ Орхане и най-подиръ ги замрѣзвалъ въ една зимна нощъ, чрѣзъ заливане съ вода и държание на студътъ. Единъ билъ искулченъ отъ бой, рѣбърата му строшени и изсипанъ. Стоялъ 8 мѣсеки въ болницата отъ тѣзи инквизиторски истезания и сега е съ разбито здравие. Другаритѣ му сѫ биле пустнати на свобода: единъ подъ гаранция а други поставени за свидѣтели, а единъ виновенъ, съвѣршено освободенъ, срѣщу бакшишъ отъ по 10 и 15 наполеона. Вѣщественътѣ доказателства: гилза, и кѣрвагъ поясъ и калпакъ сѫ промѣнени съ други по за 10 лири. Слѣдствието прѣработвано, протоколи уничтожени и нови смарладисани сѫ изготвени. Подробностите сѫ обширни, та мястото не ни позволява да ги излагаме. Когато сѫ започнало дѣлото, Кр. Начевъ ималъ около 3000 наполеона готови пари, а когато го пустнаха оправданъ, като доплатилъ разни полици и ангажименти, умрѣ тая година съ скъсани гащи и праздна кисия.

Подробната история на тоя процесъ, ще са напечати единъ день въ особена брошура. Тя е назидателна въ много отношения, защото рисува нравственото състояние на всичките слоеве отъ нашето общество: народъ, неговътъ животъ, управление, полиция, сѫдебно слѣдственна власть и правоосѫдието.

Произволитѣ на слѣдствената власть унази, сѫ безборйни и ужасни. По извѣстно съмнение единъ пжть привлѣченъ като обвиняеми нѣкой лица, скѫпо исплаща хвѣрленото върху имъ подозрѣние. Или имъ се изискватъ баснословни и неимовѣрни гаранции, или биватъ забравени въ затворитѣ. Единъ прѣсенъ случай: тая година станало едно убийство въ с. Садовецъ. Авторитѣ неизвѣстни. По съмнение полицията прибрали братията: Христо Петковъ и Нино Петковъ отъ с. Садовецъ Иванъ Георгиевъ и Златко Георгиевъ отъ Плѣвѣнъ и Георги Стефановъ отъ Южна Бѣлгария. Единъ съ единъ се непознаватъ, нито нѣкакви улики или доказателства противъ тѣхъ има. Обаче сѫдъ, слѣдователъ, Андрей Грабчевъ като ги распита по 1—2 пжти, забрави ги вече въ затвора. Той ходи и 2—3 мѣсеки по бани и лѣчение, а хората гниятъ въ затвора, семействата имъ се разоряватъ и дѣтцата и женитѣ гладуватъ и ходятъ голи и боси и немисли — недраги. Като се свѣршало сѫдебното дирение, чакъ тогава можали да бѫдатъ пустнати отъ сѫдътъ на свобода, имъ казалъ слѣдователя. Ако сѫ виновни, разбираме, но хора събрали отъ разни точки на земното кѣлбо, които нематъ нищо общо по-между си и срѣщу които нема никакви убѣдителни доказателства, да се държатъ цѣла година въ затвора, а на дѣлото да не

се дава ходъ това неможе да се квалифицира друго яче освѣнъ съ термина: „Анархия“; а когато утре хората бѫдатъ оправдани или по заключение на прокурора, пустнати като невиновни, то пита се: съ какво и отъ кого ще бѫдатъ възнатградени тѣзи нещастници, за едно годишно истезание въ затвора и за моралното, материално и физическо упронастяивание тѣхно и на семействата имъ?

Съ нипо и отъ никого е отговора на всѣкиго защото такива сѫ наредбите ни и сѫдебните ни органи. „Ата олмушъ“ казваха турцитѣ, а ми ний? Българска неразбория и сѫдебна анархия, ще отговори всѣкий.

(Слѣдва).

Историята на Д-во «Нива» и причините на нѣговата несъстоятелностъ.

(Продължение отъ 5 брой)

Казахме, че обезпеченето на банковий искъ противъ Д-во «Нива» и привѣждане въ испълнение на заповѣдта по това обезпечение, бѣ дѣло скроено умиленно отъ сѫдийтѣ при Окр. сѫдъ и глупавий представителъ на Банката, Юрд. Хлѣбаровъ, който за удоволствие на разни безсъвестни идиоти стана мость, та въ името на Българ. Нар. Банка, уничтожи бѫдящето на това Д-во отъ една страна, а отъ друга — прахоса за мито на неправ. искъ 8000 златни лева за вѣтъра, а освѣнъ това оставилъ банката отговорна на грамадни врѣди и загуби, които рано или късно ще се стоварятъ на гърба й. Като получи заповѣдта за обезпеченето, банковий представителъ я прѣвѣде въ испълнение моментално, а слѣдъ това се явиха заедно съ сѫдебният приставъ Георгиевъ, на докладъ при прокурора и сѫдийтѣ. Въ кабинета на послѣднитѣ, той прѣкарваше цѣли дни и часове, кадѣто обсѫждаха бѫдящитѣ дѣйствия и очакванитѣ отъ тѣхъ резолвати. Въ очитѣ на сѫдийтѣ, Юрд. Хлѣбаровъ минаваше за «симпатиченъ» господинъ, съ когото любезничаха и го прѣвѣзнасяха само за това, че станалъ мость за кроежитѣ имъ, и че изложи на позоренъ рисъкъ прѣстижа на единственното Българ. Дѣржавно Кредитно учрѣждение. А съ голѣмо благоволение отъ фактическият управители на Банката, тая ниска личность се ползваше и ползува само за това, че се е оженилъ за еврейка, а голѣмитѣ отъ банката му сѫ крѣстници и покровители

Слѣдъ нѣколко дена отъ това обезпечение, любимецъ на сѫдийтѣ, адвоката Крѣстановъ, миситинъ по разни нечищи здѣлки, които отдѣлно ще изложимъ, измамва единъ селянинъ опекунъ — Пеню Руссановъ отъ с. Пордимъ, та му прѣдава едно безсрочно свидѣтелство за около 850 лева, внесени на влогъ въ Д-во «Нива», ужъ да ги събере, че Д-то било пропаднало, а той заявява направо въ Сѫдътъ, да се обяви въ несъстоятелностъ Д-во «Нива», едно че не било ужъ исплатило влога на довѣрителя му, а друго, защото противъ Д-то имало искъ заявенъ отъ банката за 371,000 лева съ обезпечение. Като се научава Д-то за това заявление, пиши въ сѫдътъ за знание, че вложното свидѣтелство на Пеню Руссановъ не е прѣдявано за исплатение, затова да се съобщи на подателя на заявлението, да се яви въ Д-то и да си получи паритѣ. Слѣдъ испроважданието на това писмо, Директора отива лично въ сѫдътъ, да се обясни съ предсѣдателя и да види исканието на жалбоподателя, но въ това врѣме заваря въ стаята на предсѣдателя, послѣдния, сѫдийтѣ: Рашо и Петко Георгиеви и прокурора Матевъ, при полуотворени вѣн-

ши врати, че даватъ наставление на банковий чиновникъ Хлѣбарова, да отиде съ пристава и да секвестира готовитѣ пари въ кассата на Д-во «Нива», та да неможе да исплати влога на Пеню Руссановъ, за да може да се обяви Д-то въ несъстоятелностъ. И дѣйствително «симпатичниятъ» Юр. Хлѣбаровъ, съ услужливий приставъ Георгиевъ се явяватъ на слѣдующата сутринъ рано и искатъ да секвестриратъ готовитѣ пари въ кассата и заложенитѣ въ Д-то цѣнни книжа отъ заемоприемачите подъ залогъ, но Директора не имъ допуска да извѣршатъ това, подъ претексъ, че нема готови пари и цѣнните книжа. Пристава съставя актъ, че немало готови пари и че не му сѫ дадени цѣнните книжа, прѣпись отъ който и отъ по-първий описенъ протоколъ, предава на прокурора Матева, по искане на послѣдний.

Слѣдъ 1—2 дена — на 16 Мартъ 1901 г. насрочва се заявлението на Крѣстанова, за обявяванието въ несъстоятелностъ на Д-то. Адвокатите на Д-то, Башевъ и Табаковъ доказватъ всячески, че въпросъ за несъстоятелностъ неможе да има, защото неоплатността на Д-во «Нива», не е констатирана съ нотариаленъ протестъ по чл. 656 отъ Търгов. законъ, а че е въ оплатно състояние, представляватъ на лице сумата по влога и молятъ да се допусне исплащанието. По банковий искъ, доказватъ неговата несъстоятелностъ и като спорентъ, по чл. 650 отъ Търг. законъ, неможи да служи за доказателство, че Д-то е въ неоплатно състояние, понеже банката е удовлетворена прѣди двѣ години съ засвоенъ залогъ и даже дѣлъжи на Д-то 22,500 лева, за които е заявенъ насрѣщенъ искъ. Обаче ония пладнешки разбойници, които за срамъ и позоръ на Българското правосъдие, носятъ званието сѫдий, именно: Рашо Георгиевъ, Петко Георгиевъ, Хр. Генчевъ и професионалният злодѣецъ прокуроръ; Матевъ, не тѣй мислятъ, както пиши въ закона и както стои работата. На противъ, тѣ като си правятъ разни подмагвания, гримаси, иронии, и като се възхищаватъ отъ духовитостта на пияни имъ миситинъ, Н. Крѣстановъ, който уподобява Д-то на единъ прѣкаранъ конъ, «който много се бѣлъ засилилъ та трѣбвало да се спрѣ да си почине извѣстно врѣме, а него сѫдѣтъ да назначатъ, за пазачъ да му дѣржи юлара», — слѣдъ тѣзи изобретателна духовитостъ, сѫдѣтъ недопустна исплащанието влога на Пеню Руссановъ, а по дѣлъжностъ обяви Д-то въ несъстоятелностъ, като назначи досъйтнитѣ си протежета и мисити: Крѣстановъ, Желѣзаровъ и Чакаловъ за синдими.

За доказателство на несъстоятелността, сѫдѣтъ счита че отъ описитѣ на сѫд. приставъ, по обезпеченето, които прокурора взель отъ пристава и приложилъ въ дѣлъто, като не се виждало да има готови пари въ кассата, то — Д-то не било въ оплатно състояние, а броението паритѣ по влога на Пеню Руссановъ, не било доказателство за оплатността му. А че немало никакви кредитори, съ неиздѣлjeni взимания, по които да сѫ протестирали неплащанията, по чл. 656 отъ търг. законъ, и че даже немаше и никакви доказателства, за че Д-то има каквито и да били други кредитори, това неважеше за сѫдѣтъ. За него бѣше прицѣлната точка: уничтожението на Д-то и свѣршена работа. Закони, аргументи, обществено мнение, право и пр. сѫ отвлѣчени работи, които за тѣзи сѫдий нематъ значение, а съвѣсть — да ги пази Господъ, защото съ нея сѫ се простили, още когато сѫ се родили.

И тѣй Д-во «Нива» се обяви вече въ несъстоятелностъ, но това не е достатъчно. Важното е тази несъстоятелностъ да се продължи и синдиката да се закрѣпи за дѣлъги години, за да бѫде полѣзенъ и на себѣ си и на благодѣтелитѣ си сѫдий, които опозориха правосъддието, но постигнаха отдавна желаний резолватъ, както отъ тѣхъ лично, тѣй и отъ вдѣжновителитѣ имъ и бѫдящитѣ имъ тѣстове — цинци.

Но свѣтъ непризнателенъ! . . . Кредиторисъ на Д-во «Нива», които иматъ взимания всичко на около 30,000 лева, се оказаха хора дѣбълглави, които неразбираха и не-

съчувствоваха на стрѣмежитѣ на просвѣтенитѣ сѫдий мадорди, та се явиха всички въ опозиция на разбойничествата имъ. На основание чл. 661 отъ тър. законъ, тѣ като лично заинтересовани, защото въ тѣхно име и за назование на мнимитѣ имъ интереси, сѫдѣтъ извѣрши тоя разбойнически подвигъ, та тѣ гсички казваме, подадоха частна жалба противъ рѣшението на окр. сѫдъ, съ която обвраха мотивитѣ на сѫдѣтъ и искаха отмѣнение на рѣшението му. Д-то и то подаде подробно мотивирана жалба, противъ произволното рѣшение на Плѣв. окр. сѫдъ, но послѣдният като се състоеше отъ хора изобретателни въ мошеничествата, злодѣйствата и други авантюри, прибѣгна до осаждителни и безчестни срѣдства и дѣйствия, за да си запази кожата. Синдиката се състоеше отъ хора казлени и опитани въ разни нечисти здѣлки и мошеничества. Затова всичката работа се възложи нему и тоя се зае да оправда довѣрието на патронитѣ си. Като се караха помѣжду си (синдикитѣ) нѣколко дена, до като се споразумѣятъ, започнаха на работа.

Д-то «Нива», на основание счетоводнитѣ си книги и баланси, прѣстави вѣрна смѣтка въ сѫдѣтъ, че има активъ 630,000 лева и пасивъ само 30,000 лева. Синдиката признава тая смѣтка за вѣрна, но безъ оправдателни причини и основания увѣличава актива отъ 630,000 на 970,000 л. а пасива отъ 30,000 на 400,000 лева, като туря за това увѣличение къмъ актива и пасива цифритѣ на залога и дѣлгътъ къмъ банката, смѣткитѣ съ която сѫ приключени твърде отдавна по книгитѣ, слѣдъ фактическото засвояване на залога и реализиранието му направо отъ нея — Банката. Сѫщинската причина за привличане на банката, като кредиторъ, е само за това, за да може тя да крѣпи синдиката съгласуванието за него при избиране на окончателни синдици. Отъ друга страна, за да прѣмахнатъ вѣднажъ за винаги и управителниятъ съвѣтъ на Д-во «Нива» отъ прѣдъ си, сѫдитѣ и прокурора, нарѣдиха чрѣзъ синдиката да му скроятъ единъ капанъ. И дѣйствително еднитѣ и другитѣ сѫ оказахъ изобретателни и достойни за ролята си.

Синдиката съставя единъ рапортъ, въ който излага актива и пасива и слѣдъ това дава заключение, че понеже прѣди влизане въ сила на новия търговски законъ, счетоводнитѣ книги небиле завѣрени отъ Нотариуса; че за 1893 год. когато сѫ е съставило Д-то, небила водена копирна книга; че въ една спомагателна книга за влоговетѣ, прѣди завѣжданието ѝ, биле вадени 5-6 листа, защото една кола се състояла само отъ 3-4 листа, макаръ по номерацията и да сѫ на лице всичкитѣ листове отъ завѣжданието на тая книга; че въ 1899 г. Д-то «Нива» било прѣхвърлило нѣколко дѣлъници въ Д-во «Истокъ» и за суммата приело записъ за влогъ; че Д-во «Нива» било искушло нѣколко акции отъ тѣзи на Д-во «Истокъ»; че управителниятъ съвѣтъ немалъ гаранция (когато тя е на лице въ касата и въ цѣнни книжа), и че книгитѣ биле водени за нѣкой години много чисто, та отъ всичко това заключавалъ че изложенитѣ причини(?) сѫ прѣдизвикали несъстоятелностъ(?), и че тая несъстоятелностъ трѣбва да се сматра най-малко за просто банкрутство (споредъ Желѣзаровъ и Чакаловъ) или за лукаво банкрутство (споредъ заключението на артиста Крѣстанова). И тѣй изброенитѣ горѣ причини «били прѣдизвикали несъстоятелността», и че тая несъстоятелностъ трѣбвало да се смята за банкрутство, па още и лукаво!!!!.. Да го говори и пише това нѣкой свинаръ или говѣдаръ, то може да му се прости, защото той е невѣнъемъ по неразбирание сѫдебноправнитѣ вѣпроси, но да го твѣрдятъ това трима адвокати, отъ които двамата сѫ юристи, ходили по вѣнъ и свѣршили вѣроятно на Прага, то нека ни е позволено да се изкажимъ по ясно, че тѣзи адвокати трѣбва или да сѫ добитъкъ, който нищо неразбира, или по вѣрно сѫ пладнешки разбойници, които безъ стеснение излизатъ прѣдъ цѣлъ съвѣтъ и прѣдъ правосѫдието да твѣрдятъ, че било имало несъстоятелностъ, па още и банкрутство. Капиталъ

630,000 л. и дѣлгъ само 30,000 л. и имало несъстоятелностъ, а като качулче и банкрутство. Кой както ще думи, но ний-мислимъ че подобна безсъвѣтностъ па и нахалностъ, е възможна само въ хора съвѣршенно безхарактерни, исхабени и нравствено развалени, — такива които за интересъ и угодничество и съ женитѣ си търгуватъ, както и дѣйствително търгуватъ.

Но ако тази циническа безочливостъ на тѣзи пладнешки разбойници е отъ естество да възмути всѣки порядъченъ гражданинъ, то не тѣй мислятъ и просвѣтенитѣ сѫдии на Плѣвен. Окр. па и Русенски Апелатив. сѫдъ. Сѫдитѣ на Плѣвенски Окр. Сѫдъ, съ нетърпение очакватъ да се докопатъ до тоя порожданъ и смарладисанъ рапортъ и съ опредѣление отъ 10 Априлий т. г. № 449, като се съгласяватъ съ юридическитѣ понятия на синдиката, че било имало **банкрутство**, постановяватъ да се арестова управителниятъ съвѣтъ на Д-вото до констатиране факта на прѣстѣплението **«банкрутство»**.

Съ единъ особенъ салтанатъ, достойната Плѣвенска полиция, излови съвѣтниците на Д-во «Нива» 16 души, които откара въ затвора, съ най-голѣма официалностъ — обкрѣжени отъ 9—10 стражари съ пушки. Тамо ги раздѣлиха единъ отъ други и прислугата на затвора имаше нужднитѣ наставления, да имъ прави най-голѣмитѣ неприятности и предизвикателства, а сѫщеврѣменно поставиха въ диритѣ на всѣкиго по-нѣколко шпиони.

Опредѣлѣнието на сѫдѣтъ № 449 и то биде обжалвано отъ арестуванитѣ, но Плѣв. Окр. Сѫдъ много късно благоволи да испрѣводи дѣлото въ Русен. Апел. Сѫдъ, който насрочи жалбата за 1 Май 1901 г. когато по едно неясното настроение, прѣварителното му подготовление отъ синдиката и очевидно желание, оставилъ жалбата на кредиторитѣ безъ разглѣждане, защото тѣ немали право да подаватъ такава, понеже тѣхнитѣ интереси биле защищавани отъ синдиката (ами чл. 661 отъ търговски законъ Втората жалба — на Д-то оставилъ безъ послѣдствие, защото щомъ имало обезпечението противъ него, то неможало да се счита състоятелно, и третата жалба — на арестованитѣ — оставилъ безъ разглѣждане, защото опредѣлѣнието на сѫдѣтъ № 449, неподлѣжало на обжалване (по кой законъ?)

(Слѣдва.)

ХРОНИКА

— Геор. Миндизовъ е името на едно ново политическо-финансово свѣтило, което испѣвва на сцѣната отъ 1—2 години, което си тика гагата въ разни търгове и предприятия, прѣдъ което благовѣять разни административни, сѫдебни и общественни чиновници, като си и зарбавятъ дѣлъността само да му угоджатъ, а то на всяка дѣлъноста съ недобросъвѣтностъ, безочливостъ и безсрание. На затвора храната доставлява, а всички продукти дава гнили, фалшиви, развалени и долнокачественни. На това никой внимание необрѣща. Освѣтленето на градътъ е наелъ за т. г. обаче прѣдъ очитѣ на 18000 граждани, ни единъ фенеръ порядъчно не съвѣти и то забѣлѣжете прѣдъ цѣлата 1901 год. улицитѣ постоянно сѫ въ мракъ, а градскитѣ фенери сѫ се уподобили на надгробни кандила — едва ли блѣщукатъ. Града плаща 100,000 л. заплата на общински чиновници: кметове, помощници, агенти и пр., но никой, ама абсолютно никой не обрѣща внимание на това злоупотрѣблѣніе съ общинската пара и съ карикатурното ос-

вътление на града. А защо ли?—Защото съ всички големци всъки ден съвъщание има, та само слѣпите неразбираят защо става това тъй.

Прѣди нѣколко дни, една тѣржна комиссия подъ предсѣдателството на секретаря на окр. управител, фалшифицира резолгата на единъ тѣргъ, само да отгаде предприятието нему, макаръ и на тѣкки за Дѣржавата условия. Ето на такъвъ човѣкъ се казва роденъ съ честь, макаръ и да не е достоенъ за нея. Нѣмалъ билъ учение, пари и способност!! Какво отъ това, когато орисницата му работи и всички големци сѫ уподобяватъ на маймуни прѣдъ неговата магическа сила? Достоенъ мжжъ е и туй то!!!..

— **Сѫдебно безобразие.** Плѣв. окр. сѫдъ я обѣрна на явно разбойничество. По едно злоумишленно завѣдено угловно дѣло № 18/96, за мними обиди на сѫдѣтъ, отъ Цв. Влаховъ, за гдѣто въ една аппелативна жалба нарѣкалъ дѣйствията му «незаконни», като се съзналъ, че неправилно е възбудилъ това дѣло, отъ 1896 г. до сега б години го бѣше турналъ подъ миндера. Като запитахме въ помин. брой за това дѣло, кадѣ е, сѫдѣтъ го изнамира и на 7 Септ. го насрочва за 10-и. Лицето е болно въ болницата и заявява, че не е готовъ за защита. Сѫдѣтъ го довѣждъ макаръ и боленъ, но насилиенно. За невреждането му спистъкъ на сѫдийтѣ, отлагатъ го за 15, а понеже лѣкарите отъ болницата го неосвобождаватъ като боленъ, сѫдийтѣ отлагатъ дѣлото за 17 того, когато искатъ по какъвъто и да е начинъ да му докажатъ, че нема право да счита дѣйствията имъ за «незаконни». И ний казваме на тѣзи мародери, че дѣйствията имъ не сѫ: «незаконни», а «произволни, злоумишленни, безсъвестни и явно разбойнически». Незабравяйте безсъвестни творения, че тѣзи които копаятъ ями, често падатъ вътрѣ.... По угловните дѣла № 18/96, 632/901 и др. се считате обидени отъ Цв. Влаховъ, а чл. 338 отъ «угловн. сѫдопр» за говѣдата ли е писанъ или за сѫдийтѣ? Каквите бѣзи присяди и да издавате противъ хората, които Ви считатъ за разбойници, Вий съ това вкоренявате убѣждението и въ всичкото общество, че сте такива, а не хора и сѫдий. Дѣлата Ви красятъ, затова създавайте нови, та като паднете никога да не ставате.

— **В. «Плѣвенски Гласъ»**, издаванъ нѣколко години, отъ едни фактически и професионални злодѣйци, които покрай многобройните си мерзости, хвалиха и прѣпоржчаха разните злодѣяния на покровителствованата отъ писачите му, сѫдебно административна и адвокатска шайка, която върлуваше и още върлува и на която подвизите сѫ почти легендарни; които като сѫдий, адвокати, окрѣжни и общински съвѣтници, ограбиха свѣта, избиха хора и работиха най-много за развратяване обществото; които заблуждаваха цѣли години обществото за работите на Д-во «Нива» и поощряваха борбите и разбойничествата на властъ имѣю-

щите съ него; хора които отдавна би трѣбвало да овиснатъ на вѣжето или да се сплутятъ въ тюмитѣ за безбройните си криминални злодѣйства, тѣзи именно хора, които врѣменно бѣха мѣкнали за да се приспособятъ споредъ обстоятелствата, сега изново се явили на свѣтъ съ своята пачавра. «Плѣвенски Гласъ». Отъ първий брой още сѫ започнали всичко да изопачаватъ и даже тѣржествуватъ и хвалиятъ злодѣянията на събратията си по професия. Между другото обѣрна ни внимание ехидното тѣржество на тѣзи хиени, за това че сѫдииятѣ биле ликвидирани по разбойнически начинъ Д-во «Истокъ» и че се готвяли да направятъ управ. му съвѣтъ, гости на окр. затворъ. Че тѣ сѫ готвятъ да го направятъ, това го знаемъ не само ний, но и много хора още, обаче задачата на единъ вѣстникъ, не е да хвали злодѣйствата на дѣржавните храненици, а да ги бичува. Че професионалните злодѣйци отъ окр. сѫдъ и синдиката на Д-во «Нива», иматъ интересъ да заблуждаватъ обществото и да отклонятъ отговорността отъ себѣ си за злодѣянията си, като раскарватъ правите хора и си отмѣщаватъ, че имъ побѣркали плановете, и то е извѣстно, а мѣрките, които биха взели никой разбранъ човѣкъ нема да очудатъ. За сега имъ липсва онзи бесарабски волъ, Андрѣй Грабчевъ, когото яздиха: Доковъ, Цибулски, Матевъ и други маскари. Ако се намѣри неговъ достоенъ замѣстникъ, тогава тѣржеството ще биде пълно, но още е съмнително, защото не всѣкой незаинтересованъ човѣкъ ще биде марионетка въ рѣжетѣ на едни професионални злодѣйци, злоупотѣбляющи съ служебното си положение.

Разбойническите ноги писачите на «Плѣвенски Гласъ» сѫ показали още по това, че злонамѣренно трѣбява, че извѣстни лица биле устроили една панамина съ Д-во «Истокъ», като задигнали грамадни сумми въ брой. Ний и въ миналий брой и сега описваме, че твѣрдението на шарлатаните Кристановъ и Желѣзаровъ е злоумишленно и тенденциозно, а това на «Плѣв. Гласъ», още по злонамѣreno, защото нарочно изопачаватъ работата. Тази злоумишленост е обща и съ агитационна цѣль прѣдъ изборите, да се прѣпоржчатъ на избирателите, но злоумишлеността на „специалните ликвидатори“ направена съ здѣнието, съгласието и задължението на сѫдебните големци, и изложена, въ заявлението имъ до прокурора отъ 18 того, тази именно зломишленост е прѣстъжна и чисто разбойничество. Знаемъ ний гдѣ боли всичките, но ще имъ мине. Ако 10—12 човѣка дѣлжатъ съ записи 237,000 лева, срѣщу които сѫ кредитори 2000 акции на стойност 270,000 лева, то тѣ при ликвидацията или ще взематъ нѣщо отъ горѣ, или ще броятъ разликата, която би се явила отъ извѣстни загуби, които тѣзи акции може да прѣтърпятъ отъ лудорийтѣ и прахосничеството на „специалните ликвидатори и синдикати“. Но въ всѣкий случай, тѣзи акционери съ магическата сила на тѣй искупениетѣ акции, нема да се оставятъ отъ мѣрака да ис-

каратъ изъ носа на ликвидаторитѣ и синдицитѣ и на вѫжновителитѣ имъ *лударийтѣ и мошеничествата имъ и да имъ направатъ България тѣсна за живѣніе на свобода*.

— **Д-ръ Бижевъ** е името на едно дипломирано добиче, което въ битността си членъ при Плѣв. Окр. Сждъ, допускаше да го яздатъ безропотно, разни вагабонти като Матева, Георгиевци и др. и да бжде дилафъ на Кръстанова, Докова и други мисити. Този печаленъ герой съ неизвѣстно мѣстожителство, му се порѣвнало да стане и той Плѣвенски гражданинъ, адвокатъ и политическа звѣзда, та се явилъ рѣчъ да дѣржи въ събранията на Цибулски и Нино Христовъ, като си прѣдложилъ услугитѣ да го избѣратъ въ депотацията, да исходатайствова 10 годишнъ мораториумъ за дѣлговетѣ на народа. Съ каквito се е събрали, безспорно е таквътъ и той, но ний му преигриваме на ухото за знание, че не е Плѣвенъ поприще за неговата дѣтелностъ, защото и той е приподписалъ онова позорно рѣшеніе, съ което се признаватъ исполнителнитѣ на законитѣ за прѣстъпници; че той е писалъ и приподписвалъ рѣшенія и опредѣленія все противозаконни и че и той е съучастникъ въ онай шайка, която взе отъ крадцитѣ, обранитѣ въ Сомовитъ 15,000 л. дѣржавни пари, постави ги за свидѣтели, осъди единъ невиненъ човѣкъ на 6 год. затворъ, а крадцитѣ сѫ: единъ повишенъ на служба, като главенъ герой, втори е прибранъ въ сждѣтъ, на служба а предѣдателя Аврамовъ живѣе у него на квартира, а трети при него — Бижева, слуга въ писалището му ие възнаграденъ само съ единъ катъ дрѣхи. Понеже «Наблюдателъ» е посвѣтенъ въ тайнитѣ му, то да не ги прѣпоръча на обществото надѣва се, че Д-ра ще съзнае, че не е Плѣвенъ пасище за такива добитъци, които скоро ще си спрошатъ гнилите рога въ твърдите скали.

— **Плѣвенски** окрѣгъ е най-частливий и прогресивний, защото се прѣставлява отъ достойни водители. Който мрѣ, като отиде на онзи свѣтъ, нищо нетрѣба да направи за този, а само да яви, че когато е *Алия Валия и Велия кадия*, за другитѣ управий да не питатъ. Щомъ за кметъ въ Плѣвенъ е избранъ единъ троянски калаанджия, а за народни прѣдставители: идиотигъ Ячо Брышляновъ и Нино Христовъ, то по щастливътѣ ще бжде окрѣгъ, ако въ допълнителнитѣ сега избори, вмѣсто проектиранитѣ беззажълти Друмевъ и Тодоровъ, бжджътъ избрани политическитѣ звѣзди: Албинъ Цибулски и Цвѣтковъ. А защо не? Албинъ Цибулски е полски еврейнъ, дошелъ въ българия съ една проститутка, съ която се подмазва 15—20 години прѣдъ разни голѣмци, та става секретарь на Окр. Сждъ, гдѣто съ честнъ Ив. Доковъ взимаха половината заплата на служащите въ джебъ, после секретарь на Пост. Комисия, търговецъ батъкция, сел. писарь и специаленъ чиновникъ за особенни порожчки, по събирание подписи противъ Д-во «Нива». Сега тоя честенъ борецъ, като чистокрѣвентъ български гражданинъ, издалъ покана до акционеритѣ на Д-во »Нива«, да се явятъ на 16 того въ Плѣвенъ, да имъ дѣржи лекций и моралъ. И народа слуша явиха се 80—100 човѣка въ хотелъ Крушевени на двора, излѣзи Цибулски, Нино Христовъ, Д-ръ Бижовъ (нова звѣза) и Петко Готовски, изложиха своите вѣлики проекти и народа вѣсхитенъ, избра ги депутатия, да отидатъ и искатъ отъ министритѣ 10 годишнъ мораториумъ за дѣлговетѣ имъ. Помогнете ни и въ избора на 7 Октомврий, казаха тѣ на народа, и тогава ще сполучимъ въ цѣльта си. Да, ще сполучимъ, но само ако Цибулски бжде депутатъ, защото е достоенъ другаръ и сподвижникъ на Нино Христовъ. Блаженна България, че има такива достойни свѣтила . . .

— **Ив. Доковъ**, редакторъ на «Плѣв. Гласъ» поканава-
ме, вмѣсто да пиши интригански и мискински разглаше-
ния за хората, които дѣлжатъ съ редовни записи въ Д-во
«Истокъ», които иматъ на срѣща имотъ и работи, прѣдпри-
ти съ цѣль да спечелятъ по честенъ начинъ, а не съ «па-

намини» както твѣрди, то понеже има собственъ вѣстникъ вмѣсто да се занимава съ хорскитѣ работи и да ги изопачава, нѣка благоволи и ни каже колко пари изяде въ качеството си на адвокатъ на: Братия Бѣрдарови, Сим. Славовски и Хайдуровъ, Тодоръ Ивановъ, Дружество «Стрѣмление», Хаджи Ханжъмъ, фабриката «Бадения» А. Каназирски, Плѣвен. община, Постоянната комисия, Братия Гетови, Стоянъ Кеосовъ, и още много други лица, които знае и той па и ния ще му ги наброимъ, ако иска. Понеже той за тѣзи сумми, които възлизатъ на 80—100,000 лева не е далъ никакви записи съ дѣлги или къси падежи, нито гаранти лоши или добри, а кѫщите и лозето си е отчуждиль, отдавна на името на жена си, то не е ли той по достоенъ за гость на Плѣв. Окр. Затворъ, отъ колкото хората, които за дѣловетѣ си записи даватъ и насрѣща положение и работи на свое име иматъ, а на женитѣ си нищо не сѫ прѣхвѣрли, както мискински подмѣта? Или той като ортакъ съ сждѣбните голѣмци по много гешевти, не е достоенъ за гость на затвора? Само за Т. Иванова вжжето та отдавна чака Давностъта не е истекла ощо . . .

— **А. Грабчевъ**, досегашенъ сжд. слѣдователъ въ Плѣвенъ, едно охтикано, подло, нико, злобно и безграбнично животно, което вони като поръ и което е извѣршило множество злодѣяния въ Плѣвенъ, за които трѣбва да плуе въ затвора, като възнатърѣжение за тѣзи му подвизи е назначенъ членъ въ Силистренски Сждъ, за кадѣто заминалъ. Ний испращаме на Силистренци нашите съжаления, че се удостояватъ да иматъ за сѫдия, най-отвратителната бесарабска гадъ. Такава е управията въ България, че всичко нико, поддо безхарактерно и отвратително се въздига и крѣпи отъ най-високите мѣста, защото вѣроятно и отъ тамо иматъ нужда отъ такива безграбнични твари. Министра Радевъ имаше симпатии на цѣлата страна, когато стана такътъ, но ще свѣрши безспорно и по злѣ отъ прѣшествениците си, за гдѣто покрѣвителствова, насырдчава и възнатърѣжда никонпробитѣ елементи. България и управия!

— **Избори** допълнителни, за двама народни прѣдставители, че станать на 7 Октомврий, въ Плѣвенската околия. Прогресистите иматъ кандидати, народницитѣ отдѣлни, земедѣлъ, организация особенни, Радослависти Социалисти пакъ вѣроятно все особини, тѣтъ щото изборната борба ще закипи изново. При първите избори обѣщаваше се на народа, че ще се намали данъка, ще се махне беглика, тютюна ще рѣжемъ на процѣна, заплатитѣ ще намадимъ, чиновнически пер соналъ ще скратимъ, пари ще искатъ пимъ и хиляденъ добрини ще направимъ. Народа повѣрва и избра тѣзи, които най-много лжгахъ. Какво тѣ испъниха отъ лжитѣ си? — Нищо. Прѣдставителитѣ станаха: Единъ министъръ, другий управителъ въ Търново, трети логой и лапни муха, а данъка вмѣсто намаление увѣличи се а и отъ другитѣ обѣщания нищо се не испъни отъ тѣзи, които ги давахъ тѣлѣсно и заблуждавахъ наивни народъ. За настъ е интересно сега, коя партия съ какво ще лжже народа, особено властуващи, слѣдъ като народа се насети вече на евтини лжжи? Една или двѣ сполучливо могжатъ ги залъга, съ Д-во «Нива» и неплащане на дѣлговетѣ до 10 години, съ дѣлговетѣ на Коларовъ и К-о, като се очуватъ какъ ще ги исплатятъ; Съ симпатичнитѣ мутри и геройски подвизи и разбойничества на сждѣбните любимици: Кръстановъ и Желѣзаровъ и съ историйтѣ на тѣхнитѣ половини по «Метрополь» и другаде, съ Рачевци Полк. Панева и други герой. Всичко това сега за сега може да хране тѣлпата, особено като се подсоли отъ «Пл. Гласъ», отъ нѣкой сждѣбни дивотий и отъ остроумието на ораторитѣ, и то ако има още заплѣзи да се чудятъ и маятъ на посочваните имъ миражи, но интересно е, главнитѣ обѣщания за прилагане на тѣлпата, кави ще бжджътъ и дали тоя народъ още дѣлго врѣме ще гони вѣтъра? Повечето симптоми клонжатъ къмъ това послѣдно прѣположение. Нѣй се. Нѣка Господъ дава на нашъ народъ много «коветъ» колкото иска «бекетъ» и малко акжъ, та да си разиграватъ още дѣлговрѣме конетъ, разни авантюри и бездарности.